

הכתיבה כסצנת מאבק והתעלות קומית ביצירותיהם של פרנץ קפקא ומוריס בלאנשו איילת לילטי*

תקציר

מאמר זה שואף ליצור אנלוגיה בין יצירותיהם של שני כותבים ייחודיים, מוריס בלאנשו ופרנץ קפקא. בלאנשו היה מבקר וסופר שעיקר פועלו במחצית השנייה של המאה ה-20, ואשר הקדיש מאמרים לסופר הציכי יותר מלכל סופר אחר. שני היוצרים ראו במלאכת הכתיבה זירת התרחשות דרמטית וקומית כאחת. קפקא ראה בכתיבה מאבק ושעשוע המסיח את דעת הקורא והמוות. בלאנשו כמבקר ויוצר זיהה בשפתו של קפקא אופי ביקורתי המוטמע בשפת הבדיון. שניהם קשרו את חייהם לחיי הספרות ובכתיבתם הביעו פליאה לנוכח כוחה של השפה לחולל מרחב דימויים הניתק מאחיזת היוצר, ועולה ומופיע לנגד עיניו כמחזה. כל אחד בדרכו שאף להפוך את ההתרחשות הדמיונית הזאת לאות מפגש עם בן לוויה, בין אם הוא הגיבור, המספר או הקורא.

* ד"ר איילת לילטי, מכון ויזל, פריז. Ayelet.lilti@gmail.com